

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/25/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519201381
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2519201381.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: Ing. W. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXXX/XX, B., proti žalovanej: JUDr. Alexandra Cicuttová - Exekútorový úrad, IČO: 42 295 734, so sídlom Hollého 23, Piešťany, zastúpená advokátom JUDr. Marekom Lehutom, M. Waltariho 7, Piešťany, o zaplatenie 5.000 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 16. júla 2020 č.k. 6C/22/2019-226, v spojení s opravným uznesením zo dňa 14. januára 2021 č.k. 6C/22/2019-302, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že žalobca sa žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 24.07.2019 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 5.000 titulom odškodnenia za ujmu majetkovú i nemajetkovú spôsobenú súdnou exekútorkou pri výkone exekúcie EX 1312/2015. Nárok odôvodnil nezákonným úradným postupom súdnej exekútorke v rámci výkonu exekúcie tvrdiac, že exekútorový úrad porušil zákonné ústavné práva žalobcu, keď už v čase od januára 2016 až do začiatku roku 2017 zadržal neoprávnene a nezákonne jeho majetok ako je mzda, bankové účty, kde mu odobral z účtu peniaze a zaťažil ho mínusovou sumou vo výške viac ako 2.700 eur. Nemohol účty využívať nakoľko boli zablokované, pričom žalobca bol povinný za účty platiť poplatky. Proti exekúcii podal námietky, jeho žiadosti o povolení odkladu exekúcie Okresný súd Senica vyhovel v januári 2016. V apríli 2019 mu exekútorový úrad opäť zablokoval mzdy, účet a zaslal exekučný príkaz z 08.04.2019 s vymáhanou sumou 2.072,19 eur a predbežné trovy exekúcie 642 eur, proti ktorému podal protest a sťažnosť ale jeho argumenty a dôkazy exekútorový úrad neriešil. Celú vymáhanú sumu nakoniec musel exekútorškému úradu zaplatiť na účet v máji 2019. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila, uviedla, že v exekučnej veci vedenej pod sp.zn. EX 1312/2015 bola exekúcia vykonávaná pre oprávneného: Sociálna poisťovňa pobočka Senica pre vymoženie pohľadávky 2.072,19 eur na základe vykonateľného exekučného titulu rozhodnutia oprávneného z 03.03.2015 z titulu nezaplateného penále. Okresný súd Skalica vydal dňa 03.12.2015 poverenie k vykonaniu exekúcie, sp.zn. EX 1312/2015, 4Er 508/2015. Exekútorka vykonala potrebné lustrácie ohľadom zistenia postihnuteľného majetku, na základe čoho dňa 28.12.2015 bolo vydané upovedomenie o začatí a spôsobe vykonania exekúcie. Dňa 28.01.2016 žalobca doručil na exekútorový úrad námietky voči exekučnému konaniu, ktoré boli postúpené Okresnému súdu Skalica, ktorý dňa 25.10.2016 ako aj návrh na zastavenie exekúcie zamietol, súčasne povolil odklad exekúcie do právoplatného skončenia konania vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp.zn. 20S/52/2016, ktoré bolo právoplatne skončené, preto exekútorka pokračovala

vo výkone exekúcie ako aj v zisťovaní ďalšieho majetku povinného a exekučné konanie bolo nakoniec ukončené vymožením pohľadávky oprávneného ako aj trov exekúcie. V exekučnom konaní postupovala presne podľa zákonných ustanovení exekučného poriadku, navrhla žalobu zamietnuť a to aj z dôvodu nedostatku jej pasívnej vecnej legitímácie, nakoľko žalobca mal žalovať nie súdnu exekútorku ale štát, prostredníctvom ktorého koná Ministerstvo spravodlivosti SR. Z obsahu listín predložených stranami, ako aj zo zhodných vyjadrení strán mal súd nesporne preukázané, že žalovaná ako súdny exekútor na základe poverenia vydaného dňa 03.12.2015 Okresným súdom Skalica vykonávala exekúciu, sp.zn. 1312/2015 pre oprávneného Sociálna poisťovňa pobočka Senica pre vymoženie pohľadávky 2072,19 eur na základe exekučného titulu rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 03.03.2015 o zaplatení penále. Toto exekučné konanie bolo ukončené vymožením, súdu bolo vrátené poverenie a zároveň bolo doručené aj konečné vyúčtovanie. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 420, § 442 ods. 1, § 13 ods. 2, 3 OZ, § 2 ods. 1, § 3, § 33 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a) bod 3, § 9 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd skonštatoval, že postavenie exekútora je vymedzené len zákonom. Tento inštitút neupravuje žiadna ústavná norma. Ustanovenie § 33 ods. 1 EP upravuje zodpovednosť exekútora za škodu, ktorú spôsobil on alebo jeho zamestnanci pri výkone činnosti, ktorá je upravená exekučným poriadkom. Zodpovednosť súdneho exekútora za škodu v zmysle § 33 ods. 1 EP je koncipovaná ako objektívna, t.j. zodpovednosť, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie. Exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonávanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí. V súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má postavenie verejného činiteľa. Zodpovednosť exekútora za škodu ním spôsobenú alebo jeho zamestnancami v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti podľa EP je objektívna zodpovednosť. Predpokladmi zodpovednosti je vznik škody, protiprávne konanie alebo opomenutie exekútora, príp. jeho zamestnanca súvisiace s činnosťou podľa exekučného poriadku, príčinná súvislosť medzi týmito konaniami a vznikom škody. V § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, sú upravené orgány, ktoré konajú v mene štátu. K nim patrí aj súdny exekútor. V rámci exekučnej činnosti prichádza do úvahy zodpovednosť exekútora za nezákonné rozhodnutie a nesprávny úradný postup. So zreteľom na to, ako a čím žalobca vymedzil skutkový rámec, z ktorého vyvodzoval svoj nárok na zaplatenie požadovanej sumy, bolo potrebné vyriešiť otázku, či žalobou uplatnený nárok nevyplýva zo vzťahu zodpovednosti súdneho exekútora za škodu spôsobenú účastníkovi konania v zmysle § 33 ods. 1 EP. Žalobca sa domáha náhrady škody s odôvodnením, že súdna exekútorka mu vďaka svojmu nezákonnému úradnému postupu zasiahla do jeho osobnostných práv v značnom rozsahu. Exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej moci. Právny vzťah súdneho exekútora a účastníka exekučného konania sa nemôže považovať za súkromnoprávny. V prejednávanej spore tak ide o verejnoprávny vzťah sledujúci zabezpečenie funkcií štátu. S poukazom na uvedený právny vzťah sporových strán ako aj na zodpovednosť štátu vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, v danom prípade exekútorom, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. V prípade zodpovednosti exekútora sa jedná o osobitný druh zodpovednosti za škodu, na ktorý je potrebné aplikovať ustanovenia osobitného zákona, t.j. zákona č. 514/2003 Z.z.. Súd v danej veci musel prioritne vyriešiť otázku pasívnej legitímácie žalovanej, ktorú súd skúma v každom súdnom konaní aj bez návrhu sporových strán. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí, či však bude žalobca v spore úspešný závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. O nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide (rozsudok NS SR, sp.zn. 3 Cdo 192/2004). Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorú mu ako účastníkovi exekučného konania mala spôsobiť žalovaná ako súdny exekútor v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti v exekučnom konaní, v ktorom mal žalobca postavenie povinného. Vzťah medzi sporovými stranami súd vyhodnotil ako verejnoprávny. Povahou takýchto nárokov sa už opakovane zaoberal Najvyšší súd SR, napr. v konaniach sp.zn. 7 MCdo 16/2011 a 3 Cdo 58/2009, v ktorých dospel k záveru, že exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej moci v rozsahu stanovenom v exekučnom poriadku a právny vzťah exekútora a účastníka exekučného konania nie je možné považovať za súkromnoprávny vzťah. Exekútor ako verejný činiteľ pri výkone exekučnej činnosti plní úlohy štátu. Zodpovednosť exekútora za škodu je v Exekučnom poriadku upravená v § 33 ods. 1, podľa ktorého, ak osobitný zákon neustanovuje inak, exekútor zodpovedá za škodu tomu, komu ju spôsobil on alebo jeho zamestnanec v súvislosti s činnosťou podľa tohto zákona. Takýmto osobitným zákonom je v danej veci zákon č. 514/2003 Z.z.. Ak súdny exekútor v rámci výkonu jeho exekučnej činnosti spôsobil škodu, tak za túto škodu zodpovedá výlučne štát. Zodpovednosť štátu sa síce nevzťahuje na

všetku činnosť súdneho exekútora, vzťahuje sa však vždy na exekútorskú činnosť, ktorá je upravená v § 29 až § 194 Exekučného poriadku a keďže v prejednávanej právnej veci išlo jednoznačne o činnosť žalovanej ako súdneho exekútora pri výkone exekučnej činnosti, je zrejmé, že za prípadný vznik škody v takomto prípade nemôže zodpovedať žalovaná ale za takúto škodu by prípadne mohol zodpovedať výlučne štát. Vecne pasívne legitimovaným subjektom v konaní o práve na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená súdnym exekútorom v rámci výkonu exekučnej činnosti na základe poverenia súdu je štát (Slovenská republika) nie súdny exekútor. Z tohto dôvodu, že žaloba žalobcu na náhradu škody smerovala proti účastníkovi konania bez vecnej pasívnej legitimácie, nemohol byť žalobca v konaní úspešný, preto súd žalobu bez ďalšieho ako nedôvodnú zamietol. Súd sa ďalšími tvrdeniami žalobcu vo vzťahu k samotnému nároku na náhradu škody nezaoberal a neskúmal zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za škodu a teda neskúmal, či vznikla žalobcovi škoda. Nárok žalobcu na odškodnenie vo výške 5.000 eur zostal iba v rovine ničím nepodloženého a nepreukázaného tvrdenia. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalobca. Uviedol, že sudkyňa nesplnila procesné podmienky, nesprávnym procesným postupom znemožnila žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie takisto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď súd sa neriadil zákonným postupom a zásadami správneho konania, ktoré mu to ukládajú a nariaďujú v týchto zákonoch: Správny poriadok, Občiansky súdny poriadok teraz CSP. V žalobe uviedol, že exekútorica JUDr. Cicuttová svojou exekúciou EX 1312/2015 nezákonným konaním ako aj nedodržiavaním zásad exekučného konania mu spôsobila veľké majetkové a nemajetkové ujmy (priame škody a tiež nepriame škody spôsobené psychickou traumou). Dopustila sa viacerých pochybení, neoprávneného a nezákonného postupu pri vykonávaní exekúcie. JUDr. Cicuttová nezákonným spôsobom vydala dňa 28.12.2015 príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy, prikázaním zamestnávateľovi žalobcu aby mu neboli vyplácané mzdy, aby tieto boli blokované a neboli peniaze prevedené na účet žalobcu. Toto prikázanie zamestnávateľovi neukončila ani po vznesení námietok žalobcu, ani po povolení odkladu exekúcie zo dňa 25.10.2016. Konala už pri návrhu na exekúciu nezákonným spôsobom, keď vydala exekúciu na základe nepodložených a neplatných dokumentov, protizákonne správoplatnila rozhodnutie sociálnej poisťovne už ku dňu 29.06.2015 aj keď mu vinou a chybou Slovenskej pošty nebolo doručené v zákonom ustanovenej lehote 60 dní. Postupovala neoprávnené aj tým, že si nezistila zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Na základe písomnej dohody s pracovníčkou SP Senica a ústredia Bratislava, že ak podá žalobu proti rozhodnutiu v zákonnej lehote, tak SP nebude vymáhať penále exekúciou, podal dňa 31.07.2015 žalobu na krajský súd, kde žiadal o odklad vykonateľnosti. Toto oznámenie odoslal aj žalovanej. SP, ako aj žalovaná oznámenie ignorovali a aj bez výzvy a upozornenia na zaplatenie penále navrhli a vydali exekúciu. Exekútorica pochybila aj v ďalšej svojej činnosti tým, že oznámenie predsedu senátu KS Bratislava JUDr. Pavlikovského zo dňa 09.10.2015 o nevyhovení jeho žiadosti o odklad vykonateľnosti akceptovala a neprihliadala na pochybenia súdu. Oznámenie KS Bratislava nemalo zákonné náležitosti. V svojej ďalšej činnosti pokračovala, keď mu nezákonným spôsobom zakázala vyplácanie miezd prikázaním zamestnávateľovi, zablokovala mu obidva účty, zaťažila mínusovou farchou každý v sume 2.714,19 eur, pričom zaťažila takou sumou aj účet v T. banke Sporenie v kasičke. Toto všetko vykonala ešte pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 28.12.2015 a pred jeho zákonnou ochranou podať v štrnásťdňovej lehote námietky proti exekúcii. V exekúcii pokračovala aj napriek tomu, že mu Okresný súd Skalica povolil dňa 25.10.2016 odklad. Dovŕšením protizákonnej činnosti zo strany žalovanej bolo nekalé a podvodné konanie, ktorého sa dopustila tým, že na jeho písomnú žiadosť s KEP zaslanú cez UPVS v schránke Slovensko.sk o úplné zaplatenie dlžnej sumy vo výške 2.359,51 eur, ako je to uvedené v jedinom dokumente mu doručenom do roku 2018 exekútoricou, a to v upovedomení o začatí exekúcie, reagovala takým spôsobom, že uvedenú sumu nemôže žalobca splatiť, pretože vraj ešte nie je konanie na KS Trnava právoplatne ukončené a vraj je ešte stále exekúcia právoplatne odložená rozhodnutím súdu v Skalici. Pojednávanie na krajskom súde bolo ukončené rozsudkom zo dňa 20.03.2017. V apríli 2019 mu opäť zablokovala mzdu, zaslala nový exekučný príkaz zo dňa 08.04.2019, avšak už v celkovej sume 2.714,19 eur, navýšila teda nezákonným a podvodným spôsobom sumu o 354,68 eur. V priebehu súdneho konania sudkyňa JUDr. Šimonová hneď na úvod pojednávania konaného dňa 16.07.2020 prečítala text, ktorý si pripravila pred pojednávaním, ale tento mu ako žalobcovi nedoručila cez UPVS s KEP pred pojednávaním, preto si narýchlo prečítaný text od sudkyne nemohol riadne naštudovať a prípadne sa poradiť s právnikom, preto považuje konanie sudkyne Šimonovej za neadekvátne, za konanie v rozpore s právnym poriadkom, v rozpore so zásadami

správneho konania (viď Správny poriadok, resp. CSP a SSP) a tiež konanie nedôstojné sudcu, ktorý postavil účastníka konania pred hotovú vec. Text prečítala pomerne rýchlo, ani právnik by po prečítaní takéhoto neočakávaného textu nemohol zaujať k tomu právne stanovisko bez udelenia lehoty na vyjadrenie. Prečo čakala rok od podania žaloby na predbežné právne posúdenie, pričom robila zbytočné dokazovanie a žiadala niekoľko krát výzvami žalobcu o vyjadrenia k vyjadreniu žalovanej a naopak, aby zrazu až v úvode súdneho pojednávania po roku konania zistila, že súdna exekútorka nemôže byť v danom spore pasívne vecne legitimovanou stranou. Prečo ho nevyzvala na spresnenie alebo opravu žaloby, keď už pred súdnym pojednávaním zistila, že žaloba má nejakú vadu. Týmto sa sama usvedčila, že konala v rozpore so zákonom. Ak zistí sudca nejakú vadu alebo nejasnosť podania, tak podľa § 58, § 59, § 60 SSP je povinný vyzvať žalobcu na doplnenie. Sudkyňa Šimonová postupovala preukázateľne v rozpore s týmto zákonom. Rozsudkom závažným spôsobom porušila viaceré uvedené paragrafy zákonov SR, čím nezákonným spôsobom zasiahla do práv žalobcu. Konala v rozpore so zákonom aj tým, že nariadila obom stranám najmä žalobcovi kompletné dokazovanie, predloženie všetkých listinných dôkazov, ktoré však pri rozhodovaní nezohľadňovala a na ne neprihliadala. Týmto zbytočne účastníkov zavádzala a tak predlžovala konanie. Účastníkom toto nezákonné konanie sudkyne neúmerne zvýšilo ich súdne náklady a trovy na súdne pojednávanie. Navrhol, aby odvolací súd odvolaniu vyhovel, aby bolo rozsudkom rozhodnuté o jeho odškodnení, ako je to požadované v žalobe zo dňa 19.07.2019.

3. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že odmieta tvrdenia žalobcu, že postup a konanie exekútorského úradu bolo podvodné či zákerné a nezákonné. Žalobca si mylne vykladá ustanovenia Exekučného poriadku, jeho podanie je v mnohom protirečivé a účelové. Exekúcia prebiehala v súlade s Exekučným poriadkom, žalovaná neporušila žiadne povinnosti. Navrhla rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná považuje tvrdenia žalobcu vo vyjadrení za bezpredmetné, účelové a nedôvodné. Práve žalobca podrobne opísal vo svojej žalobe a v následnom odvolaní všetky dôležité skutočnosti a fakty, ktoré podporil a doplnil aj listinnými dôkazmi a argumentami. Všetky tieto dôležité skutočnosti, listinné dôkazy a argumenty sú podrobne opísané v odvolaní a v stanovisku žalobcu zo dňa 06.02.2020 k vyjadreniu žalovanej zo dňa 27.12.2019. Tieto skutočnosti a dôkazy sú jasne preukázateľné a boli súdu prvej inštancie doložené v listinnej forme. Na týchto vyjadreniach a opísaných skutočnostiach a argumentoch trvá, pretože konanie exekútorského úradu a exekútorky Cicuttovej nebolo v súlade so zákonmi Slovenskej republiky, bolo v rozpore s Exekučným poriadkom a tiež v rozpore s inými zákonmi SR, ktoré v odvolaní a tiež vo vyjadreniach citoval.

5. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté (§ 359 a § 362 ods.1 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods.2 a § 357 písm. d) CSP), preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. je určenie povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 5.000 eur ako odškodnenie za majetkové škody a nemajetkovú ujmu, ktorú mu spôsobila exekútorka na základe svojich rozhodnutí a neoprávneného konania vo veci exekúcie sp.zn. EX1312/2015. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá pre nedostatok pasívnej legitímácie.

7. Odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, pričom má za to, že súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach a dospel k správnym skutkovým zisteniam pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatneného nároku a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odvolací súd odkazuje na správne písomné vyhotovenie napadnutého rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď navyše odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé prívodiť zmenu napadnutého rozsudku.

8. Súd prvej inštancie zamietol žalobu pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie. Odvolateľ k tejto otázke vo svojom odvolaní však neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, tvrdil len, že mal byť súdom prvej inštancie vyzvaný na opravu návrhu.

9. Pokiaľ sa týka pasívnej vecnej legitímácie odvolací súd sa plne stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o jej nedostatku. Má za to, že súd prvej inštancie správne aplikoval na daný prípad zákon č. 514/2003 Z.z., v zmysle ktorého podľa § 4 koná v mene štátu, ak škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu Ministerstvo spravodlivosti SR. Súdny exekútor zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí pri výkone činnosti podľa Exekučného poriadku. Ustanovenie § 33 ods. 1 EP odkazuje na zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Hoci je dikcia ustanovenia § 33 ods. 1 EP čiastočne nejasná, z výkladu EP v spojení so zákonom č. 514/2003 Z.z. možno konštatovať, že postup podľa zákona č. 514/2003 Z.z. bude namiesto tam, kde vznikla škoda pri výkone exekučnej činnosti podľa § 29 až 192 EP, resp. pri porušení relevantných ustanovení CSP pri výkone exekučnej činnosti. Uvedené v súlade s ustanovením § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. potvrdzuje aj to, že výkon exekučnej činnosti sa v súlade s ust. § 5 ods. 2 EP považuje za výkon verejnej moci. Pri výkone inej činnosti podľa § 193 a nasl. EP sa uplatňuje zodpovednosť za škodu podľa ustanovenia § 33 EP. Primárny rozdiel pri aplikácii zákona č. 514/2003 Z.z. a § 33 Exekučného poriadku pri náhrade škody spočíva v tom, že protiprávny úkon pri zodpovednosti za škodu podľa § 33 EP vznikol nie pri výkone exekučnej činnosti ale pri výkone inej činnosti podľa EP. V danom prípade však žalobcom tvrdená škoda vznikla pri výkone exekučnej činnosti, takže súdna exekútorka nie je vecne pasívne legitimovanou osobou v danom spore.

10. Žalobca ďalej namietal procesné pochybenie súdu prvej inštancie, odvolací súd tu má za to, že zo strany súdu nedošlo k žiadnemu procesnému pochybeniu ani k porušeniu v zákonomnom postupe v konaní. Súd prvej inštancie na pojednávaní konanom dňa 16.07.2020 postupoval v súlade s ustanoveniami CSP, čo vyplýva zo zápisnice z tohto pojednávania, keď po zistení prítomnosti strán sporu otvoril pojednávanie, vyzval žalobcu, aby predniesol podstatný obsah žaloby a vyjadrení, určil následne podľa § 181 ods. 2 CSP, ktoré skutkové tvrdenia sú medzi stranami sporné, ktoré považuje za nesporné, ktoré dôkazy vykoná a ktoré nevykoná, a následne uviedol predbežné právne posúdenie veci, kde ozrejmil, že súdna exekútorka nemôže byť v danom spore pasívne vecne legitimovanou stranou, pričom stručne uviedol aj dôvody, ktoré ho k tomuto predbežnému právnemu posúdeniu viedli. Na to predstúpil žalobca, ktorý uviedol, že napriek predbežnému právnemu posúdeniu zo strany súdu je názoru, že žalovaná nesie plnú zodpovednosť za svoj nezákonný úradný postup súdnej exekútorky, a vyplýva to aj z Exekučného poriadku, kde je jasne uvedené, že je zodpovedná za škodu, ktorú spôsobí účastníkovi exekučného konania. Dodal, že na svojej žalobe v celom rozsahu trvá a chce s listinnými dôkazmi preukázať vinu súdnej exekútorky. Odvolací súd teda má za to, že súd prvej inštancie dodržal zákonný postup. Neobstojí tak tvrdenie v odvolaní, že tomuto predbežnému právnemu posúdeniu nerozumel, nakoľko v následnej reakcii po predbežnom právnom posúdení žalobca sám uviedol, že aj napriek tomuto predbežnému právnemu posúdeniu je názoru, že žalovaná nesie plnú zodpovednosť za svoj nezákonný úradný postup.

11. Ďalšie tvrdenia žalobcu, že ho mal súd poučiť a vyzvať na opravu jeho podania, odvolací súd považuje za nedôvodné. Súd prvej inštancie dodržal zákonný postup a nemal povinnosť žalobcu vyzývať na úpravu žaloby v časti strán sporu. Ak má konanie vadu a to vadu v podaní vo veci samej, súd postupuje podľa ust. § 129 CSP, ktoré upravuje odstraňovanie väd podania vo veci samej. Podanie žalobcu /žaloba/ však vadu žiadnu nemalo, lebo subjekt, ktorý žalobca označil ako žalovanú stranu, bol spôsobilý na právne úkony. To, či je subjekt aj nositeľom povinností vyplývajúcich zo žaloby nie je skutočnosť, ktorá by bola vadou podania. Súd v danom prípade nemal žiadnu poučovaciu povinnosť a nemal dôvod na vyzývanie žalobcu k odstraňovaniu väd podania.

12. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď mal za to, že súd prvej inštancie správne rozhodol aj o náhrade trov konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a v odvolacom konaní úspešnej žalovanej priznal ich náhradu v celom rozsahu.

12. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).